

УДК 378.14:378.311.1

Олександр Шпак, доктор педагогічних наук, професор
Ванда Вишківська, доцент кафедри теорії та історії педагогіки
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, м. Київ
Наталія Примаченко, кандидат педагогічних наук
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

ВИКОРИСТАННЯ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

У статті на заявлену тему авторами наголошується, що професійність будь-якого педагогічного колективу та майбутнього педагога – це найбільш повне розкриття можливостей і здібностей студента(учня), розвиток його неповторної індивідуальності, шляхом використання особистісно-орієнтованих технологій навчання.

Ключові слова: особистісно орієнтовані технології, особистість, процес навчання, етап орієнтації, етап цілепокладання, діагностування, прогнозування.

Лит. 8.

Александр Шпак, доктор педагогических наук, профессор
Ванда Вышковская, доцент кафедры теории и истории педагогики
Национального педагогического университета имени М.П. Драгоманова, г. Киев
Наталья Примаченко, кандидат педагогических наук
Дрогобычского государственного педагогического университета имени Ивана Франко

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЛИЧНОСТНО ОРИЕНТИРОВАННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ ПЕДАГОГОВ

В статье на заявленную тему авторами отмечается, что профессионализм любого педагогического коллектива и будущего педагога – это наиболее полное раскрытие возможностей и способностей студента (ученика), развитие его неповторимой индивидуальности, путем использования личностно-ориентированных технологий обучения.

Ключевые слова: личностно-ориентированные технологии, личность, процесс обучения, этап ориентации, этап целеполагания, диагностирование, прогнозирование.

Olexander Shpak, Ph.D. (Pedagogic) Prof.
Vanda Vyshkivska, Docent of Theory and History of Pedagogic Department
National Pedagogical University by M. Drahomanov, Kyiv
Natalia Prymachenko, Ph.D. (Pedagogic)
Drohobych State Pedagogical University by I. Franko

USING OF PERSONALLY-ORIENTED TECHNOLOGIES IN PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS

In this article authors noted that the professionalism of any pedagogical group and a future teacher is the most complete disclosure of opportunities and abilities of a student, development of his unique individuality by using of personality-oriented technologies of learning.

Keywords: personality-oriented technologies, personality, learning process, stage of orientation, stage of targeting, diagnosis, prognostication.

Постановка проблеми. Одним зі стратегічних завдань реформування освіти в Україні є формування освіченої, творчої особистості, становлення її фізичного і морального здоров'я. Це вимагає розроблення і наукового обґрунтування змісту і методики організації навчально-виховного процесу. Тому сучасна педагогічна наука і практика зосередили увагу на пошуку таких технологій

навчання, які б забезпечували всебічний розвиток особистості студента, сприяли його самовираженню. Наслідком таких пошуків є нові технології навчання. Особистісно-орієнтоване навчання зосереджене на особистості студента, розвитку його самобутності, самоцінності. Мета його полягає в сприянні становлення індивідуальності, культурної ідентифікації студента, її соціалізації, життєвому самовизначенню.

ВИКОРИСТАННЯ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Головними завданнями особистісно-орієнтованої технології є розвиток пізнавальних здібностей кожної особистості, максимальний вияв, задіяння, збагачення її індивідуального (суб'єктивного) досвіду, допомога особистості пізнати себе, самовизначитися та самореалізуватися, формування в неї культури життєдіяльності, яка є передумовою продуктивної організації повсякденного життя, поведінки. Особистісно орієнтована технологія навчання має відповідати таким вимогам:

- здатність навчального матеріалу забезпечувати виявлення суб'єктивного досвіду студента, передусім досвіду попереднього навчання;

- спрямованість викладу матеріалу в підручнику (педагогом) не тільки на розширення обсягу знань, структурування, інтегрування, узагальнення предметного змісту, а й на постійне перетворення набутого суб'єктивного досвіду;

- сприяння у процесі навчання узгодженню суб'єктивного досвіду з науковим змістом здобутих знань;

- стимулювання самооцінної освітньої діяльності, зміст і форми якої повинні забезпечувати можливість для самоосвіти, саморозвитку, самовираження у процесі оволодіння знаннями;

- можливість студента самостійно обирати зміст навчального матеріалу, вид і форму виконання завдань тощо;

- виявлення й оцінювання способів навчальної роботи;

- здійснення контролю й оцінювання не тільки результатів, а й процесу учіння;

- забезпечення в освітньому процесі організації, реалізації, оцінки і самооцінки як суб'єктивної діяльності.

Здатність майбутнього вчителя до реалізації особистісно орієнтованого навчання у подальшій професійній діяльності розглядається нами у контексті модернізації змісту і технологій освітнього процесу.

Тобто виникає необхідність побудови навчання в закладах вищої педагогічної освіти як чинника розвитку й прогресу, зорієнтованого на особистість студента, його індивідуальність, знання і самосвідомість. Тому стає нагальною потреба у розробці сучасних технологій формування у вищій школі вчителів нової генерації, які здатні:

- гнучко адаптуватися у змінних життєвих ситуаціях, самостійно набувати необхідних знань, уміло застосовувати їх на практиці;

- самостійно критично мислити, уміло бачити труднощі, які виникають у реальному житті і шукати шляхи їх раціонального вирішення, використовуючи сучасні технології, здатними генерувати нові ідеї, творчо мислити;

- грамотно працювати з інформацією (уміти збирати для дослідження певного завдання факти, аналізувати їх, узагальнювати, зіставляти з аналогічними або альтернативними, формулювати аргументовані висновки і на їхній основі виявляти і розв'язувати нові проблеми);

- бути комунікабельними, контактними у різних соціальних групах, уміти співпрацювати у різних галузях, запобігаючи конфліктним ситуаціям або уміло виходячи з них;

- самостійно працювати над розвитком власної моральності, інтелекту, культурного рівня.

Мета статті. Розробка таких технологій підготовки майбутніх педагогів, що передбачають зміни у методах і формах організації навчання, а також контролю його результативності.

Аналіз досліджень Н.В. Кузьміна, Н.Ф. Кухарев [1], О.Я. Савченко [4], А.Н. Садовський [5], В.А. Слостенін, А.И. Мищенко [6], І.С. Якиманської [8], та ін. дає змогу визначити технологію особистісно орієнтованої підготовки студентів, як особливу систему навчання, яка передбачає проектування індивідуальної траєкторії професійного становлення кожного студента протягом усіх років його навчання.

Автори по-різному підходять до бачення таких технологій професійного становлення кожного студента. Так, Є.С. Полат [3], спираючись на те, що головною характерною рисою гуманістичного підходу в психології і освіті є особлива увага до індивідуальності людини, її особистості, чітка орієнтація на свідомий розвиток самостійного критичного мислення, що і становить основу особистісно орієнтованого навчання, серед усієї різноманітності інноваційних напрямів розвитку дидактики називає такі технології, як: метод проектів, навчання у співробітництві та різнорівневе навчання. Свій вибір вчена пояснює тим, що, по-перше, ці технології, інтегруючись у реальний навчально-виховний процес, дозволяють досягати поставлених будь-якою програмою, стандартом освіти цілей з кожного навчального предмета іншими, альтернативними традиційним методами; а по-друге, ці технології гуманістичні не тільки за своєю філософською і психологічною суттю, вони сприяють інтелектуальному розвитку дітей, їхній самостійності, доброзичливості. Суперництво, грубість, авторитарність, що так часто є породженням традиційної дидактики, несумісні з цими технологіями.

У своєму підході до розуміння концептуальних основ особистісно орієнтованої освіти і визначення технологій особистісно орієнтованого навчання нам більше імponує позиція С.І. Подмазіна, який розглядає:

- а) "освіту" не лише як єдність викладання та

ВИКОРИСТАННЯ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

учіння, а як континуум (нерозривність, суцільність) усіх процесів, що розвивають, формують, адаптують особистість (навчання, виховання, соціалізація тощо);

б) особистісну орієнтацію не лише як визнання учня центром освітнього процесу, бо таким центром, і ми цю думку поділяємо, є його особистість. Справді, якщо особистість – це системна якість індивіда, що визначається його входженням у суспільні відносини, що формується у спільній діяльності та спілкуванні, то особистісна орієнтація, як уже зазначалося, є інтеграція індивідуальної та соціальної орієнтації, що має здійснюватися на основі розуміння особистості як складної системи, що формується у процесі взаємодії індивіда та соціального довкілля, і розуміння того, що мета розвитку особистості і мета розвитку суспільства збігаються. Системоутворюючою якістю особистості при цьому є суб'єктність (здатність до усвідомленого самостійного визначення мети діяльності, уміння знайти адекватні, відносно соціальних норм, способи діяльності, уміння раціонально спланувати і організувати свою діяльність з досягнення результатів, готовність нести відповідальність за результати своєї діяльності), тому можна стверджувати, що освітній процес, котрий максимально сприяє розвиткові суб'єктності, можна назвати особистісно орієнтованим;

в) особистісно орієнтоване навчання як таке, що орієнтоване на особистість учня, а точніше на ті якості особистості, які є найсуттєвішими в структурі особистості:

- якості, що визначають функціональні механізми психіки;
- досвід особистості;
- узагальнені типологічні особливості особистості (В.С. Ледньов, К.К. Платонов та ін.).

Зокрема, В.С. Ледньов [2] так обґрунтовує основні складові структури особистості: функціональні механізми психіки і відповідні їм психічні процеси (сприйняття інформації; мислення; пам'ять; регуляції вищого рівня, що забезпечують управління психічними процесами, поведінкою людини) є основою досвіду особистості. Досвід особистості передбачає характеристику знань, умінь, навичок, звичок, спрямованості особистості, пізнавальних, естетичних та інших якостей. Узагальнені типологічні особливості особистості включають такі її властивості, як характер, темперамент, здібності, онтогенетичні особливості розвитку.

Таким чином, автором виокремлено ті сторони і властивості особистості, на які мають

орієнтуватися педагоги під час розробки особистісно орієнтованої системи навчання. Щоб навчання було особистісно орієнтоване, воно має спиратися і враховувати:

- рівень навченості у даній галузі знань, рівень загального розвитку, культури;
- особливості психічного розвитку особистості (особливості пам'яті, мислення, сприймання, уміння керувати своєю емоційною сферою тощо);
- особливості характеру, темпераменту.

Відзначені вище особливості особистісно орієнтованого навчання засвідчують, що в умовах такого навчання вчитель виконує якісно іншу роль у порівнянні з його функціями у традиційній системі навчання. Так, якщо за останньої вчитель та підручник були основними носіями знань учнів, то за нової парадигми освіти вчитель виступає більше у ролі організатора і керівника самостійної, активної, пізнавальної діяльності учнів, компетентного консультанта. Його професійні уміння мають бути спрямовані не просто на контроль знань і умінь учнів, а на діагностику їхньої діяльності з метою своєчасної корекції допущених помилок та попередження можливих, а також на найефективнішу побудову навчально-виховного процесу в цілому, тобто на його розумне конструювання.

З огляду на сказане, значний практичний інтерес для нашого дослідження становить підхід до розробки механізмів реалізації особистісно орієнтованого навчання С.І. Подмазіна, який обґрунтовує наступні його психолого-педагогічні технології:

- особистісно орієнтованого уроку;
- актуалізації процесу учіння;
- гнучкої диференційованої освіти у школі – система “АЗИМУТ”.

Оскільки держава ставить питання про розширення функцій загальної школи, різних типів навчальних закладів, то сьогодні змінюються зміст, форми, методи навчання, і виникає потреба дослідити проблеми особистісної орієнтації процесу навчання на науковому рівні. Зумовлено це і низкою недоліків, притаманних існуючому процесу навчання, одним з основних серед яких є “суб'єкт-об'єктні” відносини (процес навчання, побудований на запам'ятовуванні учнем тих знань, носієм яких є вчитель). Такий процес навчання не дає змоги учневі (студентові) розвивати свої особистісні, тільки йому притаманні якості, реалізувати свої здібності, інтереси, прагнення тощо. Учень (студент) перебуває у жорстких рамках процесу навчання і звикає до пасивної ролі, яка йому відведена. Щоб позбутися або уникнути цього недоліку, слід якомога ширше впроваджувати систему “суб'єкт- суб'єктних”

відносин учня (студента) і вчителя (викладача). Процес оволодіння знаннями за таких відносин, як вказують В.І. Бондар та С.П. Бондар, здійснюється в атмосфері інтелектуальних, моральних і естетичних переживань, зіткнення думок, поглядів, позицій, наукових підходів, пошуку істини, проектування можливих розв'язків пізнавальних завдань, творчості вчителів та учнів. При цьому основною умовою виступає залучення учня до критичного аналізу відбору і конструювання особистісно значущого змісту освіти.

Урахування цих ідей у навчальному процесі докорінно змінює сам процес навчання, де вчитель виступає в ролі не транслятора інформації, а наставника, що організовує, спрямовує, а в контексті нашого дослідження конструює, навчальну діяльність учнів.

Процес навчання, як відомо, можна уявити як процес руху від мети до запланованого результату. Отже, цей процес має бути достатньо технологічним, по-перше, у своїй змістовій частині, яка включає способи і засоби досягнення поставлених цілей, а по-друге, у діяльній сфері, що передбачає розумне конструювання навчального процесу з метою найбільш ефективного його організації. При цьому в центрі особистісно орієнтованої системи навчання перебуває учень, що вимагає від педагога врахування його особливостей та створення умов для розкриття його потенційних можливостей.

Основною процесуальною характеристикою професійно-педагогічної готовності вчителя до реалізації особистісно орієнтованого навчання, на думку І.С. Якиманської, С.І. Подмазіна, є вміння вчителя організувати і провести особистісно орієнтований урок, що концентрує всі вище згадані положення та особливості організації особистісно значущого учіння.

У своєму дослідженні зупинимось на технології особистісно орієнтованого уроку, запропонованій С.І. Подмазіним.

Автор відзначає, що для того, щоб стати суб'єктом навчальної діяльності, учень повинен оволодіти основними її етапами: орієнтацією, цілепокладанням, проектуванням, організацією, реалізацією, контролем, корекцією та оцінкою.

Етап орієнтації передбачає мотивацію навчальної діяльності, позитивну установку на роботу, опору на власний досвід учнів з проблеми заняття. З огляду на те, що мотивація включає врахування та аналіз попереднього досвіду учнів, а значить їхніх знань, умінь і навичок, можна назвати цей етап і аналітичним. Зрозуміло, що у процесі роботи з учнем педагог орієнтується на рівень його знань, оскільки від них залежить, якою

бути за змістом і формою системі роботи вчителя, спрямованій на подальший розвиток дитини. У теорії про "зони актуального і найближчого розвитку" Л.С. Виготський виходив з того, що процес навчання має розвивати дитину і тому спиратися не стільки на досягнутий рівень розумового розвитку, скільки на ті інтелектуальні можливості, які ще відсутні, але для виникнення яких уже є передумови. Розвивальним навчання може бути тільки тоді, коли відповідатиме рівню розвитку учня, враховуватиме інформацію про індивідуальні особливості учня: особливості його уваги, пам'яті, сприймання, емоційно-вольової сфери. Наявність такої інформації є необхідною умовою організації продуктивної діяльності учня на уроці в умовах особистісно орієнтованого навчання, без неї вчитель не зможе правильно сформулювати мету діяльності і вибрати засоби її досягнення.

На *етапі цілепокладання* разом з учнями визначаються особистісно значущі для них цілі майбутньої діяльності, показники досягнення поставлених цілей (які знання, уміння, навички будуть про це свідчити). Необхідно зазначити, що саме суб'єктивне ставлення до цілей діяльності, породження їх учнями і педагогом в діалогічній взаємодії є точкою відліку в реалізації особистісно орієнтованого навчання: немає мети – немає суб'єкта!

Мета, як відомо, є ключовим чинником педагогічної діяльності, вона ідеально передбачає і спрямовує рух спільної діяльності вчителя і учня до їхнього спільного результату. Сутність управлінської діяльності в умовах особистісно орієнтованого навчання і полягає в тому, щоб координувати дії по лінії збігу мета-результат, зводячи до мінімуму неминучі розбіжності через високу динамічність і непередбачуваність поведінки учасників педагогічної системи.

Серед прийомів реалізації вказаних етапів автор називає актуалізацію, проблематизацію, інтригу, ігрову ситуацію, формування пізнавального інтересу, тобто ті, що мають на меті максимальне врахування індивідуальних особливостей учня, визнання його центром освітнього процесу, орієнтацію на саморозвиток, самоактуалізацію та самовдосконалення учня.

Наступним етапом в організації уроку вчений називає етап проектування, що передбачає складання та обговорення плану майбутньої діяльності.

У даному механізмі, на нашу думку, перед етапом проектування доцільно було б провести *етапи діагностування і прогнозування*, що дозволило б з найменшими затратами спланувати реальну систему навчальних або виховних

ВИКОРИСТАННЯ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

впливів, які є найбільш дієвими для реалізації визначеної мети, забезпечити відповідність мети та результатів педагогічної діяльності.

Діагностування – це спеціально організована діяльність, яка, як вказує включає цілеспрямоване, методично обґрунтоване з'ясування фактів, їх аналіз щодо характеристики учнів як основи педагогічних рішень. Тобто, вона дає змогу, по-перше, зрозуміти причину ускладнень у навчальному процесі, по-друге, передбачити можливості прогресу у навчанні. При чому, в умовах особистісно орієнтованого навчання учень природньо включається у діагностичну діяльність. Для нього вона протікає як інтуїтивна самодинаміка, у ході якої він встановлює особистий рівень компетентності шляхом самоаналізу И.П. Радченко[7].

В умовах особистісно орієнтованого навчання, де основою взаємодії вчителя і учня є співробітництво, діагностика і самодіагностика – це регульовані процеси. Вони можливі тому, що діяльність учителя орієнтується на формування в учнів навичок самоаналізу та пошуку індивідуальних прийомів роботи. Тобто, у процесі виконання завдання учень може разом з учителем скласти програму подальшої навчальної діяльності, що сприяє самореалізації та самоактуалізації особистості як однієї з основних характеристик особистісно орієнтованого навчання.

Отже, діагностика органічно вливається у навчальний процес і стає невід'ємною складовою реалізації особистісно орієнтованого уроку.

Педагогічне прогнозування ж, будучи пов'язаним з цілепокладанням та діагностикою, своїм кінцевим результатом має конкретизацію педагогічних цілей і їх трансформацію в систему педагогічних задач, які й вирішуватимуть учні у процесі майбутньої діяльності. Воно виражається в умінні вчителя передбачати результати своєї діяльності в конкретних умовах (умовах особистісно орієнтованого навчання) і, виходячи з цього, визначати стратегію спільної з учнем діяльності, оцінювати можливості отримання педагогічного продукту заданої кількості і якості.

Таким чином, уміло організована та проведена діяльність на попередніх етапах створює найсприятливіші умови для реалізації *етапу організації виконання плану діяльності (проекткування)*. Вчитель-професіонал завжди повинен мати продуманий у всіх деталях, чіткий, конкретний план майбутньої діяльності (уроку). При цьому, він має бути не один, а декілька, оскільки особистісно орієнтоване навчання вимагає варіативності (різноманітності змісту і організаційних форм навчального процесу, серед

яких учитель і учень зможуть вибрати найбільш ефективні для конкретної ситуації). Таким чином, проектування складається з таких етапів роботи:

- надання можливості варіативного вибору способів навчальної діяльності (письмово або усно, індивідуально чи в групі), виклад опорних положень;

- вибір учнями способів фіксації пояснення нового матеріалу (конспект, схема, таблиця, план, тези тощо);

- вибір учнями завдань і способів їх виконання під час закріплення знань, формування умінь і навичок;

- варіативність у наданні домашнього завдання (диференційоване за рівнем складності і способами виконання).

При цьому автор зазначає, що для ефективного виконання поставлених завдань, учням необхідна психолого-педагогічна підтримка. Серед основних методів і засобів С.І. Подмазін називає заохочення, навчально-пізнавальну гру, створення ситуації успіху, створення проблемних ситуацій, стимулювання до пошуку альтернативних рішень, виконання творчих завдань, створення ситуації взаємодопомоги тощо.

Підсумковим *контрольно-оціночним етапом* у технології особистісно орієнтованого уроку С.І. Подмазіна є:

- участь учителя у контролі навчальної діяльності (парні і групові форми взаємоконтролю, самоконтроль);

- участь учителя у виправленні допущених помилок, осмислення їх причин;

- надання учням можливостей самостійно чи з допомогою вчителя, інших учнів порівняти отриманий результат з критеріями еталону, мети.

Важливим для реалізації технології особистісно орієнтованого уроку буде зазначити, що орієнтація на особистість у пізнавальних структурах процесу навчання передбачає і особистісну орієнтацію оцінки знань, бо опосередкована оцінка призводить до опосередкованих знань. Навчальний процес, де панує шаблонність, одноваріатність, ситуативне пристосування, завжди призводить до опосередкованих знань. Тому всім своїм змістом він має забезпечувати особистісну орієнтацію не тільки в передачі та отриманні знань, а й в їх оцінці, оскільки тільки самостійно набуті, усвідомлені знання можуть сформувати уміння і навички творчого підходу до будь-якої діяльності. Тобто, оцінку знань учнів в умовах особистісно орієнтованого уроку треба проводити з урахуванням кількості і якості самостійно виконаних ними завдань проблемного характеру.

Отже, ми дійшли висновку, що сформованість у майбутніх учителів комплексу аналітичних,

**ОРГАНІЗАЦІЯ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ
З ДИСЦИПЛІНИ “АДМІНІСТРУВАННЯ КОМП’ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ”**

діагностичних, прогностичних та проєктивних умінь забезпечить можливість реалізації ними особистісно орієнтованого навчання через механізм конструктивної діяльності, який, за своєю суттю, передбачає становлення і розвиток особистості учня в суб’єкт-суб’єктних відносинах, в умовах рівноправного співробітництва та взаємодії, коли педагог не вчить, а актуалізує, стимулює учнів до саморозвитку, вивчає їхню активність і створює умови для самореалізації.

1. Кузьміна Н.В., Кухарев Н.Ф. Психологическая структура деятельности учителя. – Гомель: ГГУ, 1983. – 76 с.
2. Леднев В.С. Содержание образования:

сущность, структура, перспективы. – 2-е изд., перераб. – М.: Высшая школа, 1991. – 224 с.

3. Полат Е.С. Новые педагогические технологии и информационные технологии в системе образования. // Под ред. д-ра пед. наук Е.С. Полат. – М.: Academia, 2000. – 272 с.
4. Савченко О.Я. Особистісно-орієнтована підготовка майбутнього вчителя. // Педагогічна газета. – 2001. – №7. – С. 1.
5. Садовский А.Н. Основания общей теории систем. Логико-методологический анализ. – М.: Наука, 1984. – 220 с.
6. Сластенин В.А., Мищенко А.И. Целостный педагогический процесс как объект профессиональной деятельности учителя. – М., 1997. – 320 с.
7. Радченко И.П. Диагностика профессионально-педагогической деятельности учителя. – Пятигорск, 1986. – 512 с.
8. Якиманская И.С. Технология личностно ориентированного обучения. М.: Сентябрь, 2000. – 176 с.

Стаття надійшла до редакції 23.04.2014

УДК 378.091.33:004.7

Вячеслав Осадчий, доктор педагогічних наук, професор
Олексій Наумук, аспірант

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЯ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ
З ДИСЦИПЛІНИ “АДМІНІСТРУВАННЯ КОМП’ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ”**

У статті розглянуто приклад організації занять з дисципліни “Адміністрування комп’ютерних мереж” з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. При розробці курсу дисципліни були задіяні засоби системи дистанційного навчання Moodle, а також можливості приватної хмари, реалізованої на базі Microsoft System Center 2012.

Ключові слова: приватна хмара, адміністрування комп’ютерних мереж, System Center.

Рис. 1. Літ. 6.

Вячеслав Осадчий, доктор педагогических наук, профессор
Алексей Наумук, аспирант

Мелитопольского государственного педагогического университета имени Богдана Хмельницкого

**ОРГАНИЗАЦИЯ ЛАБОРАТОРНЫХ ЗАНЯТИЙ ПО ДИСЦИПЛИНЕ
“АДМИНИСТРИРОВАНИЕ КОМПЬЮТЕРНЫХ СЕТЕЙ”**

В статье рассмотрен пример организации занятий по дисциплине “Администрирование компьютерных сетей” с использованием информационно-коммуникационных технологий. При разработке курса дисциплины были задействованы средства системы дистанционного обучения Moodle, а также возможности частного облака, реализованного на базе Microsoft System Center 2012.

Ключевые слова: частное облако, администрирование компьютерных сетей, System Center.

Vyacheslav Osadchy, Ph.D. (Pedagogic), Professor
Aleksey Naumuk, Postgraduate

Melitopol State Pedagogical University by B. Khmelnytsky

**ORGANIZATION OF LABORATORY CLASSES
ON “COMPUTER NETWORKS ADMINISTRATION”**

The article considers an example of lessons on the subject “Administration of computer networks” using information and communication technologies. In developing the course of studies was involved means of e-learning system Moodle, and opportunities of private cloud powered by a Microsoft System Center 2012.

Keywords: private cloud, administration of computer networks, System Center.

Постанова проблеми. Розповсюдженість комп’ютерних мереж викликає необхідність у постійному оновленні і вдосконаленні змісту навчання, методичних підходів

та матеріально-технічної бази підготовки спеціалістів за спеціальностями, пов’язаними з інформаційними технологіями. Особливого значення набувають знання, уміння та навички, отримані на практичних